

I medfør af Forretningsordenen for Inatsisartut § 33, stk. 3, nr. 1, fremsætter formanden for delegation for Inatsisartut i Vestnordisk Råd, Josef Motzfeldt, følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Inatsisartut tilslutter sig Vestnordisk Råds rekommandation nr. 1/2010, rekommandationen lyder som følger:

Vestnordisk Råd opfordrer Færøernes Landsstyre, Grønlands Selvstyre og Islands Regering til at støtte op omkring forbedringer af forholdene for enlige forsørgere. Rådet opfordrer til, at regeringerne forøger sit samarbejde, blandt andet ved at udveksle idéer, viden og erfaringer og komme med forslag til, hvordan forholdene for familier med enlige forsørgere bedst forbedres. Som et første skridt opfordres de vestnordiske socialministre til, at afholde en konference, hvor ideer og vellykkede initiativer udveksles.

Redegørelse

Antallet af enlige forsørgere i Vestnorden er stigende. Det er på mange måder en udfordring. En ny undersøgelse på Færøerne blandt enlige forsørgere viste, at en del børn vokser op i relativ fattigdom.

Nogle af udfordringerne er disse:

- Børn vokser op i relativ fattigdom
- Samfundet er struktureret således, at familierne i fleste tilfælde har behov for to indtægter for at få økonomien til at hænge sammen.
- Som uddannelsessystemet fungerer (på Færøerne) er det besværligt og for mange umuligt at gennemføre en uddannelse som enlig forsørger.
- I de fleste tilfælde er de enlige forsørgere mødre. På Færøerne er der på nuværende tidspunkt 2000 færre kvinder end mænd. Der er naturligvis flere årsager til dette. En betydelig del af kvinderne formodes dog at være enlige forsørgere, som har været nødsaget til at forlade Færøerne, fordi de ikke kan få økonomien til at hænge sammen. Dette kan være et kæmpe tab for mange parter. Børnene mister i flere tilfælde muligheden for at se sin far, bedsteforældre og andre pårørende hyppigt. Dette er et stort tab. Vi ved, at jo længere kvinderne forlader hjemlandet, des mindre er sandsynligheden for at de vender hjem igen. Og hvis mødre ikke kommer hjem igen er sandsynligheden for at børnene kommer hjem igen endnu mindre.

Det er derfor både vigtigt og meningsfuldt at de vestnordiske lande udveksler ideer, vellykkede initiativer og kommer med forslag til, hvordan vi forbedrer forholdene for familier med enlige forsørgere.